

№ 5/1957.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande № 5/1957 med anledning av landstingsman Nils Dahlmans motion (4/1957) angående ändring av 9 § landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

I de landskapslagar angående kommunalbeskattning, som sista gången tillämpas vid taxeringen av inkomst för år 1956, gäller såsom avskrivningsprocent för järnfartyg 10 %. Vid utskottsbehandlingen av landskapslagen om kommunalbeskattning ändrades detta procenttal till 6 %, eller till samma procenttal, som fastställes i lagen om inkomst- och förmögenhetsbeskattning, sådan bestämmelsen då var utformad. Senare har rikslagsstiftningen försåvitt gäller statsbeskattningen utformats på ett nytt sätt beträffande avskrivningarna. Avskrivningsprocenten är i statsbeskattningen i viss mån valbar, så att till en början kan användas en 20 procents avskrivning, medan man senare har att övergå till den mera regelmässiga avskrivningen, varvid procenten för fartyg av järn är: maskin-drivna fartyg 6 %, andra järnfartyg 10 %.

I riket stadgas beträffande kommunalbeskattningen endast, att skälig avskrivning skall tillåtas. Emellertid har det visat sig att många och antagligen de flesta taxeringsnämnderna på fastlandet tillämpar inkomst- och förmögenhetsskattelagens avskrivningsregler. Beroende på vederbörande taxeringsnämnders inställning kan det därför i riket visa sig att företag få åtnjuta samma avskrivningsförmåner vid kommunaltaxeringen som vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen.

Motionären påpekar, att bestämmelsen i landskapslagens 9 § 7 p. företrädesvis kommer att gälla gammalt tonnage i kust- och östersjöfart, medan nyare tonnage kan få avskrivning godkänd enligt helt andra regler. Dessa återfinnas i landskapslagen den 30 juni 1954 om skattelättnader förfrämjande av sjöfarten i landskapet Åland. Denna landskapslag är gällande intill utgången av år 1958, och tillämpas alltså vid taxeringen av inkomst under åren 1957 och 1958.

Utskottet har med hänsyn till den disproportion, som uppenbarligen kan uppkomma mellan nytt och gammalt tonnage ännu under tvenne år, funnit motiverat, att förorda motionen. I praktiken torde stadgandet få betydelse endast för Mariehamns stad och Föglö kommun, och då en betydande befolkning åtminstone i Mariehamn direkt eller indirekt för sin utkomst är beroende av sjöfarten, tordé det vara ett viktigt samhällsintresse, att sjöfartsnäringen erhåller ett rimligt och jämnt fördelat stöd i form av möjligast rättvisa avskrivningsbestämmelser för olika slag av tonnage.

Utskottet anser, att en lagändring i detta specialfall beträffande en

enda punkt av den rätt vidlyftiga 9 paragrafen, väl kan företagas utan att hela paragrafens innehåll upprepas. Några svårigheter vid tillämpningen torde icke uppstå därav, då de av stadgandet berörda skattskyldiga måste förutsättas ha insikter i beskattningsfrågor utöver vad som kan fordras av enskilda.

På grund av förestående föreslår utskottet vördsamt, att landstinget skulle antaga följande

L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas att 2 § 1 mom. 7 p. i landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) skall erhålla följande lydelse:

9 §.

Värdeminskning av byggnader, maskiner, inventarier och andra med dem jämförliga föremål, som använts i den skattskyldiges annan förvärvsverksamhet än lantbruk, skall i det avseende § 8 mom. 2 innehåller, efter rörelsens och föremålens beskaffenhet i form av avskrivning bestämmas till högst följande procenttal av föremålens anskaffningsvärde:

-----

7) på fartyg:

av trä ..... 12 %;

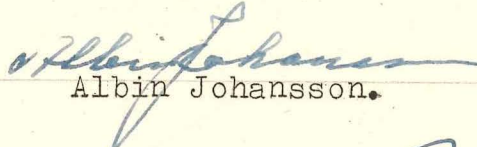
av järn ..... 10 %;

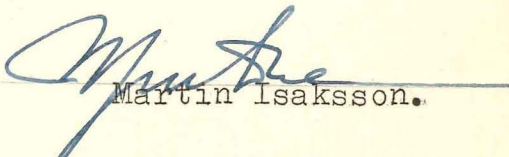

Mariehamn den 15 mars 1957.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Albin Johansson.

Martin Isaksson.

Närvarande i utskottet: ordföranden Albin Johansson, viceordföranden Nordas samt medlemmarna Arvidsson, John Johansson och Sjöstrand.